

Arbejderliv i 50'erne

LO Skoletkontakt & Skoletjenesten, Arbejdermuseet

På Arbejdermuseet vil du møde pensionister, som alle har oplevet 1950'erne. De vil fortælle dig om deres liv dengang: Hvad de arbejdede med, hvordan de boede og hvad de ellers brugte deres tid på.

Flere af pensionisterne har skrevet deres erindringer ned, hvor de fortæller om deres barndom, læretid og arbejdsliv.

Erindringen her er skrevet af Hanne Glenstrup. Hun blev født den 16. august i 1936. I erindringen her beskriver hun sin barndom og ungdomstiden frem til 1959.

Jeg kendte ikke min farfar, han var død inden min fødsel. Min farmor var en elskelig gammel dame, der boede i en stiftelse som enke efter en bager. Min mormor har jeg heller ikke kendt, men min morfar døde i 1942. Han var tidligere slagtermester. Jeg kan ikke rigtigt huske ham.

Da min morfar døde, arvede mine forældre hans lille lejlighed i Valby. Boligen var på ca. 60 kvadratmeter og der var 2 vær., et køkken og toilet. Intet varmt vand og intet bad. De 2 værelser var indrettet med en hjørnesofa, sofabord, spisebord og stole, dækketøjsskab og kakkelovn i det ene rum. Mine forældre sov på hjørnesofaen. Det andet rum var med en udtræksseng med jalousilåger, en dobbelt. sovesofa, et klædeskab og et dækketøjsskab. Her sov vi 3 piger og havde 1 hylde hver i skabet til vort legetøj.

Det var en stor ejendom med mange beboere og som følge deraf mange børn at lege med. I gården var der 2 store græsplæner, men stakkels den der tillod sig at træde på græsset, så fik vi skæld ud af gårdmanden. Vi måtte kun lege på asfalten. En onkel og tante havde en kolonihave, og hver søndag cyklede vi derud med vore madpakker.

Da begge mine forældre arbejdede, havde vi nogle pligter med at vaske op og gå i byen. Min søster siger jeg snød, det er nok derfor, jeg ikke kan huske så meget om det. Men jeg kan huske, at vi havde en turnus med storvask 1 gang om måneden, og der hjalp vi til, både med at hænge tøj op og at rulle og stryge. Vaskeriet lå på loftet og vi boede i stuen, så der var langt at gå med tøjet. Om søndagen fik vi børn kaffe på sengen af min

far. Vi fik te og rundstykker i en dyb tallerken. Når vi var færdige, blev vi gennet op, vi skulle i gang med at gøre rent. Min mor arbejdede i bagerbutik om søndagen.

Da vi ikke havde bad eller varmt vand, blev personlig vask til etagevask i køkkenet. Dog på vaskedagen fik vi bad på loftet i karrene, hele familien efter tur. Vi havde dog mulighed for at gå på badeanstalt også.

Da pengene var små, arvede vi hinandens tøj, og gik tøjet i stykker blev det repareret. Vi lærte at stoppe strømper.

I vores opgang boede også en moster, der var alene med 5 børn. Hendes mand blev dræbt under krigen. De boede i samme størrelse lejlighed, som jeg gjorde. Vi 8 børn havde meget samkvem, og da vi var jævnaldrende, kunne vi lege mange lege sammen. Der var meget sammenhold dengang. Vor familie var rigtig meget sammen både i hverdagen og ved højtider, der var traditioner til fastelavn om sommeren og i julen.

Efter min konfirmation gik jeg ud af skolen som 14årig. Jeg kom i forretning hos noget familie. Det var en købmandsforretning, hvor jeg både var ekspedient og cykelbud. En hård men sjov tid. Lang arbejdstid og løn vel omkring 300 om måneden. Efter 2 år der kom jeg i lære i en manufakturforretning, lønnen var lidt højere og i 57 kom jeg til et en gros lager også indenfor tøjbranchen. Jeg startede der med en løn på kr. 600,00 om måneden. En fyrstelig løn.

Under hele min arbejdstid boede jeg hjemme og betalte for kost og logi, i starten det meste af min løn, men senere kun en del af den. Man kunne ikke få bolig/værelse uden at være gift. Så da jeg i 59 fik tilbudt en lille kvistlejlighed, skulle jeg være gift, og det blev jeg så samme år. Man kunne kun få lejlighed, hvis man var gravid eller var gift. Min mand og jeg boede så på en kvist, med 2 små værelser, og køkken, toilet var på 1ste sal fælles med beboerne der. Heller ikke her havde vi varmt vand eller bademuligheder.